

Disputatio juridica trigesima-nona de testamentis ordinandis & infirmandis

<https://hdl.handle.net/1874/340997>

53

DISPUTATIO JURIDICA
TRIGESIMA-NONA
DE
TESTAMENTIS
ordinandis & infirmandis.

A D
Tit. I. 2. 3. & 4. Lib. 28. Pandectar.

Q U A M

FAVENTE DEO OPT: MAX.

SUB PRÆSIDIO

Clarissimi Consultissimique Viri,

D. CYPRIANI REGNERI ab OOSTERGA,
J.U.D. nec non ejusdem Facult. in Illustri Traject. Acad.
Professoris Pandect. & p. t. Rectoris Magnifici.

Publicè defendere conabitur

GEORGII CROOCK, Amstel.-Batav.

Ad diem 22. Martij horā locoque solitis. id agnitus

TRAJECTI AD RHENUM,
TYPIS Gisberti à Zyll, & Theodori ab Ackersdijck,

clo c c li.

Reverendo, Spectabili, ac Prudenti Viro

D. ABRAHAMO CROOCK,
Mercatori apud Amstelodamenses vigilantissimo,
Parenti meo, quoad vivam, Filiali amore pro-
sequendo.

N E C N O N

Clarissimo Consultissimoque Viro

D. CYPRIANO REGNERI ab OOSTERGA,
J. U. D. & in almâ Ultrajectinâ Academiâ,
eiusdem Facultatis Professori dignissimo, &
P. T. RECTORI MAGNIFICO, Præsidi &
Præceptorí meo, summo honore prosequendo.

*Hanc disputationem Iuridicam in debiti & grati
animi signum,*

Dedico, offero

GEORGIUS CROOCK,
Respond.

DISPUTATIO JURIDICA
TRIGESIMA-NONA
DE
TESTAMENTIS
ordinandis & infirmandis.

A D

Tit. I. 2. 3. & 4. Lib. 28. Pandectar.

THESIS I.

AD l. I. tit. I. Lib. 28. quæritur, an & quomodo testamentum ex eo appelletur, quod sit testatio mentis? Sed quoniam de hac quæstiuncula dixi in disp. ad pr. Inst. h. t. remitto Studiosos ad d. disp. & Treutl. disp. 10. vol. 2. thes. I. lit. a. & ibi Bacchov. Sed rectene definitur in d. l. I.? Aff: d. l. I. modò per justam sententiam intelligamus in primis heredis institutionem §. 34. Inst. de legat. quo intellectu facile testamentum distinguitur à codicillis. l. 10. de jure codicill. Diss. vide apud Treutl. d. thes. I. lit. c. & seqq. & ibi Bacchov. An & quomodo testamentum coactum subsistat, significavi ad tit. 2. Lib. 4. Ade Bus. ad h. l. I. n. 3.

Ad l. 3. quæritur, an jus publicum in d. l. dicatur publicum respectu causæ efficientis, ita ut nemo possit facere testamentum nisi jus publicum permittat? Aff: d. l. 3. junct. l. 120. de V. S. Diss. vide apud Treutl. d. lit. c. & ibi Bacchov. An ergo testamenti factio non est introducta jure gent.? Non est. dd. II. Diss. vide apud Treutl. d. thes. I. lit. b. & ibi Bacchov. & in d. disp. nostr. ad §. I. 2. & 3. Inst. h. t. Bus. ad d. l. I. Unde & hoc sequitur, quod testamenti factio non editi prohibitorii, sed permissorii sit. d. l. 3. Diss. Treutl. thes. 2. lit. b. quem sequitur Bacchov. d. lit. b. An & quomodo statutum, quod testamenti factionem

impedit, valeat, collige ex jam dictis, & dd. DD. sup. allegatis.

Ad l. 5. queritur, an testamentum impuberis ad pias causas factum valeat? Neg: & de jure Romano & Canonico. Quinimo nec statutum valet, quod plane impuberi testandi facultatem concessit. Quoniam contra rei naturam seu rationem naturalem est, quod quis habeat potestatem testandi, quem necedum habeat judicium. Quid de impubere, qui pubertati proximus & sagax est? Dixerim totum negotium propter naturam sui arbitrio iudicis committendum esse. Diff. vide apud Treutl. thes. 3. lit. a. & ibi Bacchov. Autumn. in cens. Gall, ad d. l. 5.

II.

Ad l. 6. queritur, an filius fam. saltem in illis bonis habeat liberam testandi licentiam, in quibus pater non habet usum-fructum? Neg: d.l. 6. Sed cum Moribus recte secus sit, ut dixi ad tit. 12. Inst. Lib. 2. frustra hic prolixus est Bacchov. ad Treutl. d. thes. 2. lit. c. & frustra queritur, an saltem cum clausula codicilli donare mortis causa possit? an & quando opus sit consensus patris? an ipso patri donare possit? Vide Treutl. & Bacchov. d. loc. Euf. ad b. l. 6.

Ad l. 7. queritur, an Princeps ei, qui à natura surdus & mutus est, facultatem disponendi indulgere queat? Neg: sive de milite, sive de pagano loquamur, per ea, quæ dixi ad §. 2. tit. 11. & ad §. 3. d. tit. 12. Inst. Diff. vide ibid. apud Treutl. thes. 3. lit. e. & thes. 7. lit. f. & ibi Bacchov. Sed quid de cœco, teneturne, ille legatis præmittere heredis institutionem? Neg: §. 34. Inst. de legat. junct. l. 24. C. h. t. Diff. vide apud Treutl. thes. 3. lit. f. & ibi Bacchov. Sed habetne necesse disponere juxta l. 8. C. h. t. quando inter liberos testamentum condit? Neg: l. 21. §. 1. C. de testam. & Auth. seqq. junct. arg. l. 8. de publ. in rem act. Ad de nostr. disp. ad §. 4. d. lit. 12. Inst. Diff. vide apud Treutl. d. lit. f. & ibi Bacchov.

Ad l. 8. queritur, an testamentum à Christiano captivo apud Turcas factum valeat? Aff: per ea quæ tradidi in nostr. ad §. ult. Inst.

Inst. d. tit. 12. Diff. vide ibid. & apud Treutl. d. thes. 2. lit. f.

Ad §. 1. d. l. 8. quæritur, an & hodie damnati ad ultimum supplicium testamentum facere prohibeantur? Aff: d. §. 1. junct. arg. l. 27. C. de testam. & l. 32. §. ult. C. de appell. Sed moribus reictis in plerisque locis cautum esse, probavi ad d. §. ult. *Inst. Diff. vide ibid. & apud Treutl. d. thes. 2. lit. b. & ibi Bacchor. Bus. ad d. l. 8.* An & quomodo testari possint relegati, banniti, excommunicati, significavi ad l. 22. §. 5. D. mand. Adde *Treutl. d. thes. 2. lit. b. & ibi Bacchor. Bus. ad d. l. 8.* Quod l. 11. de obsidibus inter Christianos non habeat locum, fatetur ipse Bacchor. ad *Treutl. d. thes. 2. lit. g.*

III.

Ad l. 16. pr. quæritur, an quando monachi & alii clerici testamentum facere prohibiti censeatur? Sed quum iste questiones moribus decisae sint, teste *Bus. ad d. l. 6.* & vix usum in hisce Regionibus habeant, remitto Studiosos ad *d. Bus. Treutl. d. thes. 2. lit. d. & ibi Bacchor.*

Ad §. 1. d. l. 16. quæritur, an testamentum legitime factum in casu dubio presumatur conditum tempore lucidi intervalli? Aff: arg. l. 25. de testam. milit. ubi voluntas testatoris ex ipso facto quoque declaratur. Et quidni à rationabili profectum videbitur, quod rationabile appetet? Diff. vide apud *Treutl. thes. 3. lit. c. & ibi Bacchor.*

Ad l. 18. pr. quæritur, an & ille, qui revera & ethice prodigus non est, sententia tamen judicis talis declaratus, prohibitus intelligatur testamentum facere? Neg: arg. l. 1. ex quib. caus. major. junctis nostr. adl. 1. Ergo si debet restitui in integr. valebit ejus testamentum, licet morte preventus ante petitionem restit. mortuus sit. Regula eterni juris est, qui non est prodigus, non debet haberi prodigus. Adde not. nostr. ad §. 2. d. tit. 12. *Inst. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 3. lit. d. & ibi Bacchor.*

IV.

Ad l. 20: pr. an & quando legatarius vel fideicommissarius particularis testis esse possit in testamento,

in quo ipsi legatum vel fideicommissum relictum est, vide & repepe ex nostr. ad §. 11. Inst. de testam. ordin. Treutl. thes. 4. lit. k. & ibi Bacchov. Autumn. ad l. 22. de testam.

Ad §. 3. d. l. 20. quæritur, an à contrario sensu d. §. filius emancipatus in testamento patris testis esse queat? Sed & de hac questione dixi ad §. 9. Inst. b. t.

Ad §. 6. quæritur, an mulier saltem jure Canon. in testamento testis munere fungi possit? Sed frustra, quum jure Divino non distingue te admittatur. Frustra ergo hic ulterius quæritur, cur jure Romano in testamentis non potuerit esse testis. Item an in codicillis saltem testis adhiberi possit. Vide tamen, si lubet, Treutl. d. thes. 4. lit. f. & ibi Bacchov.

Ad §. 7. d. l. 20. quæritur, an & quando monachi possint esse testes in testamento? Sed monachos non agnoscamus. Quod Sacerdotes nostri possint esse testes, nemo in controversiam vocet. Vide tamen Bacchov. ad Treutl. thes. 4. lit. i.

Ad l. 21. pr. & §. 2. quæritur, an jus Canon. in c. cum esses. ext. de testam. recte reprehendat jus Romanum, quod præcise in testamento 7. testes specialiter rogatos requirit. d. pr. & §. 2. Aff: per ea, quæ allegavi in d. diff. ad §. 3. Inst. h. t. Frustra ergo quæritur, an testamentum minus solenne saltem in foro conscientiæ obliget. Vide Treutl. thes. 5. lit. a. & b. & ibi Bacchov. Sed potestne quis heres institui solo nutu ad interrogationem alterius? Aff: si non de jure Civili, saltem Canon. vel in genere, modo per duos vel tres testes nutus probetur. Quod tamen maxime procedit, si testator jam ante aliis signis heredem indicasset, & propter morbum loqui impeditus fuisset. Vide Rosbat. tit. 4. n. ult. de diff. jur. civil. & can. Diff. vide apud Bus. ad d. l. 21. Sed oportetne testes vidisse testatorem? Aff: l. 9. C. h. t. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 5. lit. c. & ibi Bacchov.

Ad §. ult. quæritur, an contractus in testamento celebrari possit? Jure Romano non potest. d. §. ult. Sed hoc consistit in mera scrupulositate, ut probavi ad §. 1. Inst. h. t. Vide Treutl. d. thes. 5. lit. h. & ibi Bacchov.

Ad l. 22. §. 5. quæritur, an & quando alio instrumento testamento signare licet? Sed frustra, quia subscriptio non est in usu, sed subscriptio, magis tamen de utilitate quam necessitate, ut dixi ad d. tit. Inst. Vide Treutl. d. thes. §. lit. e. & ibi Bacchov.

Ad l. 29. an & quando clausula codicillaris operetur fidei commissum, dixi ad tit. de inoff. testam. Vide Bus. ad d. l. 29. & disp. nostr. ad §. 5. Inst. de ex heredat. liber. Sed concessa facultate testandi de feudo, censeturne dominum solitas solennitates remisisse? Minime. l. si quando 35. C. de inoff. testam. Diff. vide apud Treutl. d. thes. 4. lit. a. & ibi Bacchov. Sed restringiturne illa facultas ad testamentum primum? Neg: Ratio allegatur à Bacchov. d. loc. Diff. vide apud Treutl. & Bacchov. d. loc.

V.

Ad l. 1. & 2. tit. 2. quæritur, an pater sub cæteris exhereditatis etiam eos filios comprehendisse videatur, quos putabat mortuos esse? Sed frustra, quum jure novo nemo intelligatur exhereditatus, nisi nominatim, & causa expressa exhereditatus sit. Nov. 115. c. 3. Vide tamen Bus. ad dd. ll.

Ad l. 4. & 5. quæritur, an jure novo posthumus exheredari possit? Neg: per ea, quæ dixi in d. disp. ad d. §. 5. Inst. Sed ventre in genere instituto, idem ne de eo dicendum, quod in d. l. 4. dicitur de posthumo? Aff: quia est eadem ratio, quam pluribus demonstrat. Bus. ad d. l. 4. Diff. vide apud Eund.

Ad l. 8. an & quomodo d. l. emendanda sit, hodie non curro, quum quæstio usum non habeat, ut patet ex dict. ad d. l. 4. & 5. Vide sis Bus. ad b. l. 8.

Ad l. 10. quæritur, an d. l. correcta sit per l. ult. C. de posth. hered. atque ita correcta, ut etiam de nepote accipi possit? Aff: d. l. ult. junct. l. 12. de R. I. Diff. vide apud Treutl. disp. 11. thes. 3. lit. d. & ibi Bacchov. Bus. ad d. l. 10. Zoef. ad b. t. n. 46. An Titius tertio primogenito substitutus, admittendus sit ad hereditatem filii, qui sine liberis discessit, significavi ad pr. Inst. de vulg. & pup. subst. disp. 10. thes. 6. Addo Bus. ad b. l. 10.

Ad l. 11. variae à Busio proponantur quæstiones quæ alibi à nobis

nobis excusse sunt puta, ad tit. de inoff. testam. & ad tit. Inst. de hered. qual.

Ad l. 12. §. 1. dixi ad l. 12. de statu homin. Ad l. 12. pr. an d. pr. sit correctum aut iniquum vide in Cens. Gall. Autum. ad d. pr. An in §. 1. d. l. 13. emendatione opus sit, quæstione indignum est, quum ibi agatur de servis. vide tamen Cujac. & Bus. ad d. §. Idem Bus. contra Cujac. Alioquin DD. prolixus est in explicatione l. 14. h. t. Sed frustra, quum loquatur de exhereditatione postumi, quæ jure novo testamentum nullum efficit, ut dixi ad l. 4. h. t.

Ad l. 16. queritur, an & quomodo d.l. conciliari possit cum l. ventre 84. de adq. hered. Sed cum & hec quæstio usum non habeat, ut latius dicam ad tit. de bonor. poss. remitto Studiosos ad Treutl. d. disp. 11. thes. 2. lit. g. & ibi Bacchov. Bus. ad d. l. 16. Interim non video, quo pacto filius in d. l. 16. patri heres sit ab intest. si mortuus est ante conditionem potestativam impletam.

VI.

Ad l. 19. queritur, an filius cum propter causas similes tum graviores iis, quæ in d. nov. 115. c. 3. enumerantur exheredari possit? Aff: per ea, quæ dixi ad d. §. 5. Inst. thes. 10.

Ad l. 29. §. 5. queritur, an etiam nepos, qui in casum mortis filii institutus est, rumpat testamentum, si pater deportatus est? Neg: si non de jure Civili, saltem de hodierno, quo suitas cessat. Ratio est ex verisimili voluntate testatoris, cui favendum est. Diff. vide apud Bus. ad d. §. 5.

Ad §. 6. queritur, an filius filii ex incestu nati, an nepos ex filio spurio heres ab avo institui possit? Sed de his alibi dixi. Vide d. disp. thes. 11. Diff. vide ibid. & apud Bus. ad d. §. 6.

Ad §. 10. d. l. 29. queritur, an illa verba: *si filius me vivo morietur*, indicant heredes institutionem, an potius testamentum nullum sit, quod filius sit præteritus? Aff: posterius per d. nov. 115. c. 3. Diff. vide apud Bus. ad d. §. & in d. nostr. disp. thes. 2. Sed debenturne legata ex tali testamento, in quo filius est præteritus? Aff: per ea, quæ dixi in d. disp. thes. 1. An causa præteritionis

nis vel exheredationis non expressa, vel expressa quidem, sed per heredem non probata, testamentum nullum sit, & similes quæstiones huc pertinentes facile est decidere ex antecedentib.
Et d. disp. ad b. t. Inst. Adde Treutl. d. disp. 11. thes. 1. Et ibi Bacchov. Bus. ad rubr. b. t. Fachin. 4. c. 9. Et seqq. Lib. 5. c. 71. Et seq. Lib. 6. c. 76. Et seqq. Lib. 10. c. 41. Et seqq. Lib. 13. c. 68.

VII.

Ad l. 1. tit. 3. quæritur, an testamentum prius revocetur per posterius ipso jure, liet clausulam contineat derogatoriam vel juratoriam? Aff: per ea, quæ dixi ad §. 2. Inst. b. t. disp. 10. thes. 14. Et 15. Sed intelligiturne revocatum, si simpliciter testator coram testibus dixerit, se nolle primum testamentum valere? Neg. per ea, quæ dixi d. disp. ad d. 5. 2. thes. 17. Diss. vide ibid. & apud Treutl. d. disp. 10. thes. 7. lit. b. Et ibi Bacchov. Bus. ad l. 2. b. t. n. 7.

Ad l. 2. quæritur, an testamentum imperfectum posterius, in quo instituti sunt heredes ab intest. revocet primum perfectum, si in eo non tantum extranei instituti sunt; sed & filius præteritus? Dixi jam testamentum nullum esse, & ne quidem propter clausulam codicillarem flecti in fideicommissum. Deinde hæc quæstio, ut & illa de substitutione in codicillis revocata usum non habet. Groeneweg. ad l. 21. §. 3. C. de testam. Vide tamen, si libet Bus. ad d. l. 2. Treutl. d. thes. 7. lit. c. Et ibi Bacchov. Itaque frustra quoque queritur, an d.l. 2. procedat, licet non omnes heredes ab intestat. instituti sint. Vide tamen Bus. ad d.l. 2. n. 2. Sed quid, si in posteriori testamento institutio ad pias causas facta sit? Non tamen revocat prius perfectum, nisi factum sit coram duobus vel tribus testibus, licet ex illis nullus Secretarius vel Notarius fuerit, qui etiam non potest requiri, nisi sub pena pecuniaria, vel alia simili, ut alibi dixi latius. Vide Bus. ad d. l. 2. An & quomodo revocat testamentum militis aliud testamentum commune vel aliud militare, paternum aliud paternum vel commune, dixi in d. disp. thes. 16. Diss. vide ibid. & apud Bus. ad d. l. 2. Groeneweg. ad Anth. hoc int. lib. C. de te-

stam. Treutl. d. disp. 10, thes. 6. lit. b. & ibi Bacchov. & disp.
noſt. ad l. 20. §. 3. fam. ercise. Zoes. ad tit. 1. huj. Lib. 28.

VIII.

Ad l. 3. queritur, an posthumus ignoranter præteritus ita
rumpat testamentum, ut nec propter clausulam codicillarem
fideicommissio intelligatur gravatus? Aff: per ea, quæ dixi ad
§. 1. tit. 17. Inst. Lib. 2. d. disp. thes. 13. Diss. vide ibid. & apud
Treutl. d. disp. 10. thes. 7. lit. a. & ibi Bacchov.

Ad l. 6. queritur, an filio juste exheredato nepostamen præ-
teritus testamentum infirmare possit? Aff: non tantum de jure
novo, sed etiam de veteri, per ea, quæ dixi ad d. s. 2. & 5. Inst.
de exhered. lib. thes. 8. An pr. d. l. 6. in fin. corrigatur per Nov.
118. vide in disp. Inst. 14. thes. 5.

Ad l. 17. queritur, an testamentum ex æquo & bono con-
valescat si filius præteritus ei adquiescat, sive extranei, sive he-
redes ab intest. instituti sunt? Aff: per d. l. ubi ratio generalis
subjungitur. Diss. vide apud Treutl. d. disp. 11. thes. 1. lit. c.
Potestne ergo filius efficaciter consentire in exheredationem
vel præteritionem? Aff: per ea, quæ dixi in disp. ad tit. Inst. de
inoff. testam. thes. 6. Diss. vide ibid. & apud Treutl. d. thes. 1. lit. c.

Ad l. ult. an nostratum testamenta nuncupativis annume-
randa sint, & an cancellatione vel detractione sigillorum re-
vocata censeantur, vide in d. disp. 10. thes. ult. Diss. vide ibid.
& apud Bacchov. ad Treutl. d. disp. 10. thes. 7. lit. b. An conjux
altero mortuo testamentum pro sua parte revocare possit? An
voluntate unius mutata, etiam alterius mutata censeatur, an
testamentum consensu alterius super bonis ejus conditum,
mortuo eo ab altero revocari possit, vide apud Jacob. Coren. obs.
11. Zoes. ad b. t. n. 22. & seqq.

IX.

Ad l. 2. 3. & 4. tit. 4. queritur, an heredis inducti portio
fisco applicari possit? Neg: d. l. 2. ubi de fisco nulla mentio,
sed potius dicitur, reliquam partem testamenti nihilomi-
nus valere, atque adeo portio deleti heredis ceteris accre-
scere

scere arg. l. 7. de R. I. Moribus dicta portio ad heredes ab intest.
devolveret, ut latius dicam ad tit. seq. Quod Moribus non ap-
plicetur filio, etiam si heredi tanquam indigno auferatur, aper-
tius demonstrabo ad tit. de his quib. ut indign. Diff. vide apud
Bus. ad d. l. 2. An in d. l. 2. pro institutus legendum sit substitu-
tus jam nihil attendo. Nam Moribus absque dubio nomine he-
redis inducto, fit locus substituto non inducto, excluso quoque
herede legitimo. Sed presumiturne nomen heredis tanquam
indigni deletum? Sed frustra, propter rationem, quam modo al-
legavi. Sed de jure Romano exercitii gratia disporto, quod lubet.
Diff. vide apud Bus. ad d. l. 2. Barto. Bald. ad eand. Sed quid de
legatis, si deleto alicujus heredis nomine, portio ad heredem
legitimum descendat? Ea solvet heres ab intest. arg. d. l. 3. h. t.
Sed secus forsan est, quando totum testamentum testator revo-
care voluit, Zoef. ad d. h. t. in fin. Alias questiunculas ad h. t.
vi quadam retactas vide apud Bart. & in addit.

F I N I S.

2 1 环境

